

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/25/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113207646
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Solčányová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7113207646.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Solčányovej a členiek senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a JUDr. Marianny Hraboveckej vo veci starostlivosti súdu o mal. K. K. nar. XX.X.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v C. dieťaťa rodičov L. K. nar. XX.X.XXXX bývajúcej na C. ul. č. X v C. zastúpenej advokátkou JUDr. Katarínou Adamovskou so sídlom na Žižkovej ul. č. 6 v Košiciach a O. K. nar. X.X.XXXX trvale bývajúceho na C. ul. č. X v C. prechodne na C. ul. č. XX v C. zastúpeného advokátom JUDr. Matúšom Lemešom so sídlom na Kuzmányho ul. č. 29 v Košiciach v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej na čas pred rozvodom manželstva o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Košice I z 13.11.2015 č.k. 18P/47/2013-173 takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok v napadnutom výroku o dlžnom výživnom.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom určil výživné 100 eur pre mal. K. od otca za obdobie od 2.4.2013 do 2.8.2014. Dlžné výživné 961,79 eur za obdobie od 2.4.2013 do 2.8.2014 zaviazal otca zaplatiť do 20 dní od právoplatnosti rozsudku matke maloletej. V prevyšujúcej časti konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej zastavil a o trovách účastníkov konania rozhodol tak, že žiaden z nich nemá právo na ich náhradu.

Proti výroku o dlžnom výživnom podal v zákonnej lehote odvolanie otec s návrhom, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie, eventuálne aby v prípade, ak odvolací súd určí dlžné výživné, povolil mu dlh splácať v mesačných splátkach po 100 eur mesačne. Uviedol, že napadnutý výrok považuje za nesprávny a s jeho odôvodnením sa nestotožňuje, pretože konajúci súd podľa jeho názoru vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne zisteného skutkového stavu. Vytkol súdu prvého stupňa, že nezapočítal do jeho plnenia vyživovacej povinnosti platby, ktoré platil za byt, v ktorom bývala maloletá s matkou ani platby za internet. Nesúhlasil s tvrdením, že tieto platby už boli zohľadnené v určenom výživnom. Vyslovil presvedčenie, že konajúci súd rozsudok v napadnutom výroku nedostatočne odôvodnil, v dôsledku čoho je v tejto časti nepreskúmateľný a zmätočný.

Kolíznym opatrovník a k odvolaniu otca nevyjadril.

Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že otec z bytu, v ktorom žila s maloletou, odniesol aj notebook aj počítač, preto maloletá nemohla užívať internet, ktorý platil. Opätovne zdôraznila, že skutočný príjem otca je vyšší ako ním preukázaný.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 cit. zák. ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu s odôvodnením napadnutého rozhodnutia stotožňuje, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania na súde prvého stupňa a otec ani v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie vo veci. Na zdôraznenie správnosti napadnutého výroku dodáva, že konajúci súd riadne a zákonne zohľadnil otcom zaplatené výživné v rozhodnom období a aj správne určil, ktoré plnenia možno považovať za plnenie vyživovacej povinnosti, a ktoré budú premetom vysporiadania v inom konaní. Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že určené výživné zohľadňuje aj jeho príspevok na bývanie maloletej. K odvolacím námietkam otca ohľadom ním zaplatených platieb za služby spojené s bývaním v predmetnom byte, v ktorom žila maloletá s matkou dodáva, že predmetný byt je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, preto tieto plnenia budú premetom vysporiadania bezpodielového vlastníctva otca a matky maloletej. Vzhľadom na to, že spolu s maloletou žila v spoločnej domácnosti aj jej matka, neobstojí jeho tvrdenie, že ním zaplatené platby za byt je potrebné započítať do dlžného výživného v plnom rozsahu. K ostatným odvolacím námietkam dodáva, že vzhľadom na príjem otca ako aj celkové dlžné výživné nebolo v záujme maloletej, aby znášala splátky dlžného výživného. Pretože konajúci súd správne rozhodol o dlžnom výživnom a spôsobe jeho zaplatenia, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. a podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.